

han vel mene, at saa maatte det dog vel være tilstrækkeligt til at virke afskrækkende netop til den Side. Jeg har det ikke saadan som det ærede Medlem. Jeg er ikke enig med ham i dette Princip. Princippet er ikke nyt, det er en gammel Ordning fra det foregaaende Aar, og jeg mener, at den Form, der her er foreslaaet, er det forsvarligt at bruge endnu i det indeværende Aar, men som Princip, som en varig Bestanddel med Hensyn til Eksporten kan jeg ikke tiltræde det, og jeg føler mig overbevist om, at det kan den højtærede Landbrugsminister heller ikke. Det fremgaar for øvrigt af de Udtalelser, han allerede har fremsat.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at den Afgift, som her var normeret, vilde ikke komme ind; Staten vilde ikke faa de Penge. Det vilde i Virkeligheden blive en stor Film; thi Høsten vilde skuffe og vilde ikke blive nær det, som man efter foretagne Undersøgelser havde bedømt den til. Jeg underkender ikke det ærede Medlems Sagkundskab i Retning af at bedømme Høsten; men for et Par Dage siden har hans Partiorgan i min Egn udmalet, hvorledes Markerne bughede, og hvor gode Høstudsigterne var. Ja, hvad skal man nu tro mest? Lad os haabe, at det sidste er det rigtige, at de bughende Marker ikke vil skuffe. I modsat Fald rammer det i første Række Landbruget, men i anden Række rammer det hele Samfundet, og det forekommer mig ikke, at det kan være til Gavn eller Glæde for nogen, at den her paatænkte Dispensationsafgift ikke skulde indgaa, hvad enten det nu bliver, fordi Høsten bliver for lille, eller fordi Majsprisen bliver saa stor, at den ikke opfordrer til at eksportere.

Der er vel ingen, der under de nuværende Forhold tør tilraade at lukke op for Landets Kornudførsel; men jeg synes ogsaa, at det vilde være urigtigt hermetisk at lukke til og undlade at benytte den Chance, som man fra flere Sider har sagt, der ligger i at kunne ombytte et Fodermiddel med et andet og samtidig skaffe Penge ind til Landet, uden at det kommer til at skade nogen. Jeg synes ikke, at man under den foreliggende Nødssituation ude i Verden skulde lade sig friste til nu at kræve denne aabne Dørs Politik; thi som varig Dyrkningsform og som varigt Produktionsmiddel tror jeg ikke, at Landbruget kan vente noget paa Kornavlens Omraade. Derimod er det muligt, at det under den bestemte forhaandenværende Situation uden

Skade for nogen vil være muligt at tilføre Landet en Fordel paa denne Maade.

Naar det er nævnt, at man vilde have foretrukket, at der var foreslaaet Ombytning i Stedet for den Form, der er foreslaaet i Lovforslagets § 8, synes det mig ikke at ville give mere Betyggelse, ej heller fordi Kornet skal afleveres. Thi naar der henvises til en Fragtoverenskomst, saa gik den gamle Fragtoverenskomst jo ikke ud paa en bestemt Nedsættelse i den gældende Fragt, men den gik ud paa Fastsættelse af, Aftaler om en bestemt Fragt. Om en ny Aftale vilde være fordelagtig i kommende Aar som i foregaaende, afhænger imidlertid af, hvorledes Verdensmarkedets Fragter vil komme til at ligge. Jeg synes derfor ikke, at man med større Tryghed kan henvide til denne Udvej, og ej heller tror jeg, at man for Statens Vedkommende ved at lade Prisen blive bygget paa Ombytning vil kunne komme billigere fra det.

Der har, som sagt, været adskillige Modsætninger. Der er kommet Kritik frem fra forskellig Side. Nogle finder, at Prisen er for lav, og andre, at den er alt for høj. Hvis man paa sædvanlig Vis kan slutte deraf, at det er omtrent det rigtige, der er foreslaaet, vilde det glæde mig. Men jeg gaar i alt Fald ud fra, at Rigsdagen vil have en Følelse af, at i den Situation, vi staar i, gælder det ikke alene om det negative, men den kræver noget positivt, og den kræver Enighed om den Foranstaltning, vi her beskæftiger os med. Det forekommer mig, at Ministeren har afvejet Erhvervsinteresserne og de Interesser, som Staten har, paa en saadan Maade, at det da nogenlunde rammer det rette, og saaledes, at der skulde være rimelig Udsigt til, at man omtrent paa Lovforslagets Grund skulde kunne samle den fornødne Enighed om at gennemføre denne Foranstaltning.

Lauritz Laursen: Det er øjensynligt ikke fristende at forlænge Forhandlingen meget længere, særlig ikke paa dette Tidspunkt af Døgnet. Naar jeg har forlangt Ordet, er det nærmest for at gøre et Par ganske korte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der forleden er fremkommet, navnlig fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Hauge. Det ærede Medlem lagde for Dagen ved denne Lejlighed, ligesom ved saa mange andre, en vis Sympati for Husmændene, for deres Fremtid og økonomiske Velfærd. I dette Tilfælde var det den Paragraf i Lovforslaget, der bemyndiger Ministeren til at lade foretage